

men jeg er sikker på, at mere drevne parlamentarikere vil kunne bekræfte, at det ikke er noget nyt, at der er meget stof i Skatteudvalget, og at Skatteudvalget altid har været stærkt belastet med arbejde. Op mod 25 pct. af samtlige forslag behandles således i Skatteudvalget, så derfor er der sådan set ikke noget nyt i den situation.

Endelig kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at af de mange svar – for hr. Flemming Hansen nævnte jo selv de mange svar – så har det, så vidt jeg har kunnet konstatere, ikke affødt et eneste supplerende spørgsmål. Derimod har vi fået en række – forholdsvis få – henvendelser, og det er derfor, jeg mener, at man må konstatere, at nu er det ikke længere en diskussion om proceduren, men nu er det en diskussion om det konkrete politiske indhold. Og lad os så tage den diskussion. Det er en anden diskussion, end om det er lovjask eller lovsjusk.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg må nok sige, at det er en hård tone, hr. Buksti har valgt at anlægge her i dag, hvor han nærmest bebrejder oppositionen, at man stiller spørgsmål til de forslag, der ligger fra regeringen – jeg tænker både på dem i skat og dem i energi. De mange ændringsforslag, vi skal behandle i dag, er jo et klippeklart bevis på, at regeringens forslag ikke var gode nok i den måde, de blev fremsat på i Folketinget. De mange henvendelser fra erhvervsorganisationer, fra virksomheder har jo gjort indtryk: Et forslag er ligefrem taget af bordet, fordi man var klar over, at det, man var ved at begive sig ud i, var forkert. Derfor skulle hr. Buksti hellere i dag have gået op og sagt: Ja, ærligt talt, vi må vel hellere beklage, at vi busede frem med nogle forslag, som ikke var gode nok, som vi må have lavet ændringer til i dag.

Når nogle virksomheder, nogle erhvervsorganisationer har brugt en tone, som hr. Buksti ikke har brudt sig om, er det jo altså, fordi det for dem ikke bare er en tilfældig afstemning i Folketinget en tilfældig torsdag i maj eller juni måned. For dem er det liv og død. For nogle af virksomhederne betyder det, at direktøren skal gå ned og meddele sine ansatte: Desværre, jeg er nødt til at afskedige jer, vi kan ikke klare os længere. De skal til at gøre sig overvejelser om at flytte virksomheden til udlandet. De skal til at opleve at blive udkonkurreret af udenlandske konkurrenter.

Det er den virkelighed, der er uden for murene. Dér er det ikke bare en afslappet afstemning her inde i Folketinget, hvor man er fuldstændig ligeglad med alle de menneskeskæbner. Den ene familie efter den anden må gå fra hus og hjem, fordi de bliver arbejdsløse, fordi regeringen skal mase disse afgifter ned over dansk erhvervsliv. Det er private virksomheder, store og små, som i generationer har opbygget en virksomhed i Danmark, men nu skal man vinke farvel til det hele, fordi hr. Buksti her få dage, før Folketinget går på sommerferie, absolut skal mase dette igennem.

Jo flere dage vi venter, jo flere ændringsforslag vil regeringen være nødtvunget til at komme med, og derfor skal vi vente med at vedtage disse lovforslag til i år 2050 eller helst endnu længere.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er nogle foreløbige bemærkninger til hr. Flemming Hansen og hr. Kim Behnke.

Vedrørende det såkaldte lovsjusk eller lovjask kan jeg meddele, at det er rigtigt, at forrige lørdag blev der indleveret 102 svar og en række kommentarer. Det var svar, som er blevet grundigt gennemarbejdede i ministeriet. Det var fyldige svar. Jeg har ikke hørt én eneste bemærkning fra oppositionen gående på, at det var dårlige svar, at det var ufyldstgørende svar. Det var grundigt gennemarbejdede svar. Det var ikke noget, der var lavet natten før, vi skulle aflevere. Det har været aftalt i længere tid, at det skulle afleveres i den pågældende weekend.

Det er resultatet af et langt og meget seriøst arbejde fra embedsmændene og skatteministerens vedkommende igennem en længere periode, hvor virksomhedsbesøg har været daglig rutine, hvor talløse telefonopringninger til virksomhederne har været rutine. Det kan masser af virksomhedsfolk bekræfte. Der har været intense drøftelser. Vi har været lydhøre over for alt. Jeg har selv haft møder med adskillige enkeltvirksomheder og organisationers repræsentanter for at få dette belyst så grundigt som muligt.

Når vi har afleveret svaret forholdsvis sent, var det for at få alle virksomhederne til at give meldinger, så vi kunne lave en ensartet og homogen behandling af sagen, sådan at vi netop ikke på et tidligt tidspunkt afviste én virksomhed, for så senere at komme i en situation, hvor vi skulle acceptere en fritagelse eller en lempelse for en anden virksomhed. Det var netop for, at man kunne behandle det samlet, at man valgte